

Frankryk en Oostenryk zoude uitbersten. Nederland zou aen België eene gewapende onzijdigheid hebben voorgesteld. De grenzen zouden door twee legers bewaakt worden, en deze zouden gezamenlyk elken inval afkeeren, van welken kant hy ook komen moogt — terwyl Holland daerenboven zyne vloot op oorlogsvoet zoude houden, om op het eerste berigt, Antwerpen te komen beschermen.

Het blad zegt, dat er-zelfs kwestie zyn zou van eene koninklyke boodschap, die de Kamer hiervan zou verwtigen.

Wat zegt nu het Journal de Charleroi over die kombinatie, over die vereeniging van twee volkeren welke over 28 jaren den degen tegen elkander trekken?

« Wy wachten nieuwe inlichtingen, zegt het blad; maer van nu af schynt het ons toe, dat een defensief verbond tusschen België en Nederland, zeer nuttig zyn zou aen de twee landen in geval de oorlog uiterste tusschen Frankryk, en deze of gene duitsehe mogendheid. » Dit verbond zou aen België en aen Holland eene politieke positie geven, welke sterk en krachtig zyn zou; het zou ons belletten de prooi te worden van de mogendheden, of het slagtoffer van hunne twisten, zoo als het maer al te dikwyls gebeurd is; het zou, zonder twyfel populair zyn by de twee volken. »

Het blad is dus voor zoodanig verbond, omdat het daer in de mogelykheid ziet, des te zekerder ons onafhankelyk bestaan te behouden, en te belletten dat men hier weer, in onze pleinen, de moeyelykheden komt beslissen zoo als het reeds meer dan eens, en het laetste nog te Waterloo gebeurde.

Onder den titel van *Verjünging der Armée* lezen wy in het Handelsblad:

Volgens l'Echo zal er binnen kort eene groote verandering in het leger plaats hebben: men spreekt veel over een aantal promotiën, en te gelyker tyd zal men een groot getal officieren op..... pensioen stellen. « Dit alles, zegt het blad, verbindt zich aen het belangryk werk dat generaal Berten opgemeakt heeft, en hetwelk ten doel heeft het leger te versterken, door hetzelfde te verjongen (EN LA REJUEUNISSANT). »

Als men dat leest zou men inderdaed denken, dat heel ons leger uit oude knevelbaerden, uit half-lamme en kreupele invaliden bestond — terwyl men intengedeel maer weinig soldaten tegenkomt, die zelfs een beetje anders onder den neus hebben, hetgeen echter niet belet, dat hun hert op de rechte plaats klopt.

Wy hebben altyd gemeend dat ons leger eerder te jong dan te oud was; terwyl wy daerenboven altyd gedacht hebben, dat de wezenlyke sterkte van een leger bestond in militairen, die door de ondervinding bekwaam en door lange dienst aen het soldaten leven gewoon geworden waren.

M. Berten schynt niet van dat gedacht te zyn, en voor het minst dat hy in het verjongen der armée een weinig afdaelt, zal hy welhaest in de *dappere afstammelingen van Agnessens en Artevelde* terecht komen, die met de Septemberfeesten voor het paleis gedefileerd hebben.

Ernstig gesproken — tegen dat stelsel van verjonging onzer armée moet er krachtig geprotesteerd worden. Men zet officieren op het pensioen die nog in de kracht van het leven zyn, en nog verscheidene jaren dienst

eene tweede vullen, die ook den weg van de eerste inslog. Pieren drook zoo wel en zoo veel dat hy meer dan half en half was, en dat hy gelyk men nu gemeenlyk zegt, een stuk in zyne kraeg had.

De aenschouwers zelfs namen een zulk vermaak in Pieren zoo gretig te zien drinken; zy lachten zoo gulhartiglyk ieder keer dat hy zyn glas leigde, dat niemand de klok hoorde tegen-en-half slaen, en dat het omtrent de tien ure was zonder dat iemand dacht dat het meer als tyd was van naer huis te gaen, indien men alle slechte ontmoeting wilde vermijden.

Eensklaps hoorde men op de straat een groot gedruisch, dat het lagchen deed slaken en alle de aanwezige personen van angst deed beven. Grote God! Het is tien uren! De weerwolf is daer! hoe zullen wy naer huis gaen? Wat zullen vader en moeder zeggen? wat zal myne vrouw zeggen? hoorde men ten alle kante uitroepen. Weerind, sluit de deur toe, sluit de deur toe; de weerwolf is daer!!

En het gerucht naderde en vermeerdeerde op allen oogeblik.

Pieren, die het gedruisch gehoord had, niettegenstaende zyne dronkenschap, sprong aanstonds op, en eenen over-groeten kei, dien men als eene rareiteit aanzag, maer die noghans dienende om de deur open te houden, in de hand nemende, liep hy bet huis uit en vloog naer het wangedrocht dat nauwelyk honderd stappen van hem verwyderd was. Te vergeefs maekte de weerwolf een helsch gedruisch, te vergeefs deed hy zyne ketens klinken, te vergeefs scheen hy vuer en vlam te spouwen, Pieren naderde stoutmoediglyk, schreeuwende uit al zyne krachten; *! Zal hem karam-bouleren, ! Zal hem karam-bouleren!* Een interdeed, hy sloeg met synen grooten kei met zulke kracht op den osseknop, dat deze welhaest eene menschelyke stem aenann en uitriep: *Aei! aei!* om de liefie Gods, houd op van slaen! ik ben half dood; *! Zal het nooit meer doen!* Maer Pieren sloeg altyd voort, schreeuwende nog luider; *! Zal hem dui-vel! gy wilt ons verwaerd maken!* *! Zal u leren, ! Zal u*

zouden kunnen bewyzen, enkel om de promotiën des te spoediger te maken in onze armée.

Niet alleen berooft men ons leger van mannen van ondervinding, maer men bezwaert op eene gevoelige manier de schatkist, en het zyn alweer de contribubelen die de beurs moeten open maken en betalen. Wy twy-felen niet, of er zullen in de kamer stemmen zyn, die zullen spreken ten nadeele van die verjonging onzer armée, en ten voordeele van onze afgematelde schatkist.

De vierde zitting van de *Vlaemsehe Broeders van Limburg*, laetsleden zondag te St-Truiden gehouden, levert een nieuw bewys van den voortgang van gemeld genootschap, en van den iver en verleeftheid der leden.

In deze zitting zyn verscheidene nieuwe leden aengenomen geworden; daarna heeft men zich met de belangen van het genootschap en der vlaemsehe beweging in het algemeen bezig gehouden, en eindelyk is men tot de lezing der letterkundige hydragen van eenige der heeren overgegaan.

De heer J. Stordeur las een klein gedicht, dragende voor titel: *Het Onweer*, waarin de rustige toestand van België in 1859 gescheit werd; dezelfde las nog de inleiding tot een werk genaemd: *Een Verbylf in Tongeren*, welk ons eene studie over de gedenkstukken dier stad behoort. De heer N. Rachels heeft ons eene studie gelezen over den zang in zyn goldsdiens gebruik beschouwd. Het bestaen van den zang in de plegtigheden van het joodsche volk, deszelfs overgang tot het kristendom en de uitbreiding die hy in den loop der eeuwen onderging werd er zeer wel afgeschilderd.

De lezing der verschillige stukken werd door den heer P. Vanshillebeek gesloten, welke ons een lied der *Vlaemsehe broeders van Limburg* mededeelde: dit lied beschouwen wy als de uitdrukking der gevoelens van al de leden van het genootschap.

De belangryke zitting, om elf uren begonnen, is om half twee geheven geworden. (Onafhank.)

Instelling der Landbouw-Maatschappy, te Herck-de-Stad.

In het jaar 1859, den 14 maart, om 9 uren 's morgens, ten gevolge eener decisie van den heer minister van binnenlandsche zaken van den 22 february laetstleden, welke de vorige operatie van den 50 december vernietigt, zyn alle intekenaren by affichen en publicatiën, door de heeren burgemeesters in alle gemeenten des kantons gedaen (eene alleen uitgezonderd) en aengeplakt, bekend gemaakt, dat men op heden, op het gemeente-huis te Herck-de-Stad, tot de oprigting overging van eene landbouw-maatschappy.

De commissaris van het arrondissement Hasselt, ten dezen door den heer minister gedelegeerd, geassisteerd van de heeren burgemeesters van Lummen en Herck, als scrutateurs, verklaert de zitting open; zy zyn bygestaan van den heer sekretaris van Schuelen.

De heer voorzitter geeft lezing van de opgemelde decisie en van eenen brief van den heer gouverneur van Limburg van den 24 february laetstleden.

M. burgemeester van Herck doet de afroeping der intekenaers; dat getal is 143. — Dat der votanten 79.

De namen der leden, welke aen de eerste vergadering zyn tegenwoordig geweest, zyn afgeroepen geworden

karambouleren!

De weerwolf, in tusschentyd, bad met nog smœkender woorden om genade, tot zoo verre dat Pieren eindelyk op-hield van slaen en het vel van den weerwolfs rug afrekkende, hem eenen grooten schup in zyn achterste gaf en hem alzoo liet loopen.

Geladen met deze buit, als teken van zyne overwinning, keerde hy naer den *Karrot* terug.

Intusschentyd waren de burgers, die het gerucht en het gevecht gehoord hadden, en die meenden dat Pieren zelve eene ramming ontving, aen het leven van benaauwdheid, de eene lizen St-Jans-Evangelie, de andere kreeschen snot en kwyl; anderen hadden zich op den zolder in het strooi verborgen; anderen waren in den kelder gevloogt. Het was een algemeene *sauve qui peut*, met als of de wereld ging vergaen, of dat de commissaris van politie, vergezeld van twee veldwachters, in de herberg was geweest om hun als rustoorders in verslag te nemen en een proces-verbael op huanne rekening te maken.

De terugkomst van Pieren, geladen met het ossevel, deed huanne vrees in lagchen veranderen. Sommige zelfs namen huanne stokken en sloegen op het vel, eenigen weerleeren, wanneer zy van den zolder en uit den kelder gekropen waren, dat zy gemeend hadden van tot zyne hulp te vloegen, indien by eenig gevaer geloopten had. In een woerd, iedereen was zoo moedig naer den goeden uitslag der onderneming als hy lafhertig en bevreesd was geweest gedurende der zelfde uitvoer.

Deze vrome daed maekte Pieren vermaerd door geheel de stad; gedurende verscheidene dagen sprak men van niet anders als van zyne kloekmoedigheid; de kopstukken van Poperinghe zelfs deden huanne hoed voor hem af, wanneer hy voorby ging; en zeker, indien by alsdan de plaats van veldwachter gevraagd had, zoude zy hem op staende voet, en met eenparige stemmen, toegestaan zyn geweest.

Ongelukkiglyk voor Pieren konde hy geen voordeel uit zynen zegenpraal trekken: hy verspeelde nuttelooz zyn gold,

om te stemmen. Zes er van hebben mede geholpen.

Voor en aleer het scrutin te ligen, heeft de heer commissaris aen den heer notaris François van Herck de lyst van de intekenaeren der eerste vergadering doen vragen; hy heeft geweigert dezelve af te geven, als zynde ten dien einde niet geautoriseerd.

De heer commissaris heeft gevraagd of er geene reclamatiën te doen waren. Niemand heeft geantwoord.

Men is overgegaan tot het ligen van den scrutin. Hy heeft voor resultaat: de heeren Thiery, van Haelen, 75 stemmen; Vanwilligen, 3 stemmen; Badius 1 en 1 wit papier. Waerna M. commissaris den heer François Thiery president der comice heeft geproclameerd.

Alsdan is men overgegaan tot het kiezen van twee vice-presidenten. De namen van alle de lystgen worden op nieuw afgeroepen.

Voor het ligen van den scrutin vraegt de heer commissaris of er geene reclamatiën zyn. Niemand antwoordt. Den scrutin geeft voor resultaat: de heeren Louis Vandersmissen, van Halbeek, 75 stemmen, en Fillici, burgemeester te Kernpt, 74; welke door de heer commissaris vice-presidenten zyn geproclameerd.

Waerna men overgegaan is tot het kiezen van eenen sekretaris-tresorier. Na de oproeping der namen van alle de lystgen, vraegt de heer commissaris of er geene reclamatiën zyn. Niemand antwoordt. De scrutin geeft het volgende resultaat: Badius, sekretaris te Schuelen, 67 stemmen; Vanruten, Ectors en Hulshagen, 2; Robyns 1 en 1 wit briefje. Waerna de heer Badius, sekretaris-tresorier is geproclameerd geworden.

Daerna is men overgegaan tot het kiezen van 3 leden. De namen van alle de lystgen worden wederom afgeroepen. Voor het ligen van den scrutin vraegt de heer commissaris of er geene reclamatiën zyn. Niemand antwoordt. De scrutin geeft voor resultaat:

MM. Smets, burgemeester te Linckhout, 75 stemm.	
Paemen, id.	Meldert, 75 »
Vancosen, id.	Schuelen, 75 »
Claes, id.	Spalbeek, 75 »
Ruelens Henri, id.	Donck, 75 »
Ectors Jacobus, id.	4 »
Robyns Felix, id.	1 »

De heeren Smets, Paemen, Vancosen, Claes en Ruelens zyn leden geproclameerd.

Waerna men is overgegaan tot het kiezen der gedelegeerden. De namen van alle de lystgen zyn afgeroepen. Voor het ligen van den scrutin vraegt de heer commissaris of er geene reclamatiën zyn. Niemand antwoordt. De scrutin geeft voor resultaat: Robyns Felix, van Lummen, 72 stemmen; Ectors Jacques, van Herck, 7; Bamps, notaris, 1. De heer commissaris heeft de heeren Robyns en Ectors gedelegeerde geproclameerd.

Alsdan heeft M. commissaris de landbouw-maatschappy van het kanton Herck-de-Stad geconstitueerd verklaerd en heeft de zitting geheven, bedankende alle de kiezers van de goede order welke zy gehouden hebben.

Tongeren, den 24 maart.

Mynheer de Redakteur,

Op het oogeblik dat uwe lezers mynen brief onder de oogen zullen krygen, zal er eenen nieuwen heer van het stadhuis gekozen zyn. Wie het is of niet, ik mek hem myn compliment. Proficiat dan. Maer daarmee is het niet uit. De nieuwe raedshier moet op het stadhuis

en welhaest wierd hy zoo arm als te voren.

De dankbaarheid is de deugdelijkste Poperingnaers niet, en ik geloof gezins dat het de eerste maal was dat zy er eene proef van geven. Nu, was het de eerste maal, het is ten minste de laetste maal niet geweest; dit zouden wy kunnen bewyzen, indien wy persoonelyke zaken in onze geschiedenis wilden zellen; maer zulks is onze mening niet.

Nauwelyk was de weerwolf selert veertien dagen verdwenen, of iedereen beweerde dat hy zoo wel als Pieren, de stad van dit wangedrocht zoude verlost hebben; sommigen zelfs gaven Pieren als een bedrieger uit; zy zeiden dat het een gekaekt spel was; en dat de weerwolf een van Pieren's makkers was, waermede hy het gewonnen geld gedeeld had.

Dit klappen konde hem noghans den naam van stouten Pieren, dien men hem ter dezer gelegenheid gegeven had, niet ontneemen. Hy behield dien, in weerwil deze afgun-stigen; maer hy trok ook geen verder voordeel uit zyne overwinning.

Men zegt dat deze merkweerdige geschiedenis nauwkeuriglyk in de jaerschriften van Poperinghe is aengeteekend, en dat men er zelfs het ossevel en den kei bewaert als eene proef van derzelver waarheid.

Dit durven, noch mogen wy als waarheid niet bekrachtigen; want al hebben wy er vele ossevel, ja zelfs ezelsvellen gezien, die teekens van slagen droegen, nooit hebben wy het echte vel van den weerwolf gezien. Wat den kei aangaet, dit is wat anders: dezen hebben wy gezien met onze eigen oogen, en zelfs, Pieren, met op den osseknop te slaen, heeft er een stuk van afgebroken.

Indien onze lezer nieuwsgierig is om deze twee wonderen te zien, het vel van eenen weerwolf eene kei die vier pond weegt, by begero zych omtrent 5 uren 's namiddags, na wel geeten en gedronken te hebben, naer de *Regentie*, hy vraegt om den kei en het ossevel te zien. De sekretaris is een gediensig man, en by zal hem deszelve toonen, indien zy nog bestaan.

eens dapper op zyn poot gaen spelen. Verlede week kwamen de heeren van den raed by een, en het eerste wat er gezegd werd was dat de Tongenaeren te laet in de herberg blyven, en om het kwaed te helpen proposeerde er eene van om 10 uren het klokske te doen luiden en de herbergen te doen sluiten. Gelukkig was de majoriteit er tegen. Ik weet wel waerom. *Wo bleet oeg, Ruut.*

Als ik dat vroeger geweten had, dan had ik aen de kiezers geraden van geen kandidaat aen te nemen, zonder hem eene *profession de foi* te vragen. Mynheer de kandidaat zyt gy voor of tegen het klokske van 10 uren? Als gy my dat niet vooraf zeg, dan kan ik uwe kandidatuur niet diskuteeren. Zyt gy voor het klokske van 10 uren, dan blyf maer l'huys, wy willen mannen hebben gelyk er nog op het stadhuis zyn, die om 11 en om 12 uren te spreken zyn voor alle man. Laet het u gezegd zyn, mynheer, als gy in het vervolg nog zoo astrant zyt, dan zullen wy uwe rekening maken.

De nieuwe raedshier moest ook wel eens vragen waer toe de lanteerens diene in de straten hangen. Gy meent misschien dat het is om sleeremuisen te pakken. Gy zyt mis. Dat ding dient om de straten te verlichten. En dat is heel fyn overlegd. Als het nieuw licht is, dan worden de lanteerens aengesteeken en de brave burgers jongens die van de piket-tafel komen, kunnen huanne weg naer huis vinden. Als het volle maen is, dan blyven de lanteerens zonder licht omdat het klaer genoeg is. Battel en de maen verlichten de stad toer voor toer.

Divisum imperium cum Jove Caesar habet.

Ja maer de maen, die al niet meer heel jong is, is sontyds ook wat lui gevallen en selert eenigen tyd gebeurt het haer heel dikwyls van zich niet te toonen als den almanak volle maen teekt. Natuurlyk als het de toer van de maen is, dan kan Battel zich dat niet gaen onderwinnen en zoo blyft de stad in de duisternis. Battel slaapt gerust op zyne twee ooren en zegt: als ik by het nieuw licht niet op mynen post ben dan komt de maen my ook niet uit den ambras helpen; wie zich vandaag een been breekt, kan zich aen de maen pakken.

Met die oude verslete maen zyn wy hier of nergens. Als men 's avonds l'huys komt, struikeit men over eenen hoop steenen of over een van die zwarte nachts-pooken welke de politie wat beter zou kunnen nazien, en dat is niet heel aengenaem voor iedereen.

Ergo dan, de nieuwe raedshier moet zorgen dat de maen schynt zoo dikwyls het in den almanak staet.

Een oude Tongenaar.

Wy vernemen dat M. L. Sweeck van Tongeren, de concessie bekomen heeft van eenen directen postwagen-dienst tusschen Tongeren en Luik. Deze tyding zal met veel genoegen vernomen worden.

Door besluit van den 14 Maert, komt M. de Gouverneur het afbreken van den ouden Romaenschen toren van Horpmaal te gebieden, ter oorzaak van bouwvalligheid, om aldus verdere ongelukken te voorkomen.

Verleden zaterdag is te Cortessem overleden M. Gerardus-Arnoldus-Alexander Rubens, burgemeester van Schalkhoven, oud lid der provinciale staten en oud burgemeester van Tongeren. M. Rubens was 78 jaren oud.

Men weet dat de Engelschen zeer menschlievend zyn, vooral als zy kunnen protesteeren tegen het misde feit, dat in de Pausselyke-Staten voorvalt. Wy zullen echter nogmaels doen zien, dat zy wel wat meer op hunne eigene landen, dan wel op de vreemde zouden dienen te letten. Wy schryven litleerlyk over uit eene engelsche correspondentie:

« M. Gilpin moest vyrdag in het Hms der Gemeenten, eene interpellatie doen over eene schandelyke wreedsheid, waer van hem gelukkiglyk weinig voorbeelden vindt, in de geschiedboeken eener beschafte natie. Er is sprake van eene moordery, met voorbedachten rade, van 500 ontwa-pende Cipayers, zonder kennis, zonder eenigen vorm van proces en op last van M. Frederic Cooper, afgeveerdigd commissaris in den Punjab. »

» Zehier de feiten: » Het schynt dat toen de tyding van den oproer te Meerut en te Delhi, in de maand mei 1857, te Lahore aankwam, men het noodig oordeelde een zeker getal Cipayers, te ontwapenen, gestationeerd aen het Meer-Meer, in de nabylieheid der stad. Dit was maer eene voorzorg, want niets werd veronderstelt dat deze regementen het minste ont-werp hadden van muitery. »

» In het getal dezer regementen bevond zich het 26^e infanterie regement. » Het was onmogelyk dat die ontwapening niet eene zekere ontroering onder de soldaten te weeg bragt; — het was een bewys van ootereind wantrouwen. Den 30 july zag men inderdaed beweging in de gederen van het 26^e infanterie. Er was evenwel nog niets strafbaers zelfs geene bedreiging uitgesproken. Niettemin vereenigde men het regement, en de pas opgeroepen Sikhs kregen last op de soldaten te schieten. »

» Men begrypt het uitwerksel van die uitvoering. » De Cipayers wilden zich verdedigen en in die eerste beweging werden 2 of 3 engelsche officiers gedood. Maer zych eigenlyk zonder wapens ziende, namen zy de vlugt naer het Noorden. M. Cooper deed ze door een detachement

ruiterij vervolgen. Aen de rivier Bavee gekomen vernam hy dat de Sikhs er 180 geveerd hadden. De anderen waren in de rivier gesprongen, om ze over te zwemmen, terwyl de Sikhs hem met geweerschoten bleven vervolgen. »

» M. Cooper gaf last het vuer op te houden, en de Cipayers kwamen ten getalle van 252 terug aen land; zy vroegen welk hunne misdade was, en smeeften om gevon-nist te worden, alvorens zoo onbermherdig te worden vermoord. M. Cooper deed ze naer de politie-statie van Ujuaals brengen, *en den volgenden dag deed hy ze by groep-pen aen tien, en zonder medelyden door den kop schieten.* »

» Toen 247 van deze ongelukkigten vermoord waren, kwam men M. Cooper zeggen, dat de andere 35 gestorven waren, ten gevolge der schrik en ook van uitputting... » Het gevorderde uer heeft M. Gilpin belet zyn orde voor-stel te doen. Uitgesteld is niet verloren. Hy zal zyne inter-pellatiën dezer dagen aen het kabinet rigien. »

Gedurende de maand february 1859 zyn 3,141 brieven op den post in de scheurmand geworpen, uit hoofde van slechte adressen. Van dit getal zyn er 1,947 terug gezonden kunnen worden aen de personen voor welke zy bestemd waren, of besteld aen de verzenders.

— Zoohaest Z. M. de Koning en Z. K. H. den hertog van Brabant de dood van M. de gravin de T'Serclaes vernomen hadden, hebben zy geveerdigd eigenhandige brieven aen M. den Gouverneur van Limburg toe te sturen, in dewelke zy hem te kennen geven, in de toegenegeste woorden, het deel dat zy nemen in het pynlyk verlies dat hy ondergaet.

— Men schryft uit Luik, 21 maart: » Een schromelyk ongeluk heeft verscheidene achtbare huisgezinnen onzer provincie in rouw gedompeld.

Talryke bootjens vaerden op de Maes, vol jongelingen die weinig of geen verstand hadden om met de roeispan-nen om te gaen.

Gisteren avond, rond kwaert voor zeven ure, bevond zich het varende gezelschap van de Fraguëkaci, toen men den schroefstoomboot *Leopold I*, die dien dienst tusschen Luik en Seraing verrigt, in volle snelheid zag komen aengestoomd. De bootjens slaken op zyne af, uitgenomen een, met drie studenten op, dat onvoorzigtiglyk in den stroom bleef liggen. De kapitein van den stoomboot deed an-stonds de machien stilliggen; mannen die van voren op den stoomboot stonden deden teeken ten het bootje waer het moest afsteken, terwyl de stoomboot langs de oerzjde afstak.

Ty schrik of anderzins, de jongelingen die in het bootje waren verstonnen en deden niets om zich uit den weg te maken, en de stoomboot, door zyne eigene jagt en het geweld van den stroom voortgedreven, spoilde regt op het vaertuig, dat eensklaps in den afgrond begraven werd.

Een oogeblik later zag men eenen der jongelingen boven water komen; een touw werd hem toegeworpen, welke hy aanstonds vast greep doch welhaest liet schieten; verscheidene personen van op den *Leopold I* speelden huanne kleenere uit om ter hulp te springen, maer men zag geen eenen der jongelingen meer te voorschyn komen.

De *Leopold* zette op de Fraguëkaci aen wal: een groot getal booten drookruisten weldra de rivier om de ongelukkige drinkelingen op te zoeken, doch alles bleef vruchteloos. Het is maer in den nacht dat men de lykden der drie jongelingen gevonden heeft.

Deze jongelingen waren de genoemde Lhoist, zoon van M. Lhoist, apotheker te Seraing, Ch. Deneuf, van Seraing, en Raick, zoon van M. Raick, doktor te Jemeppe. Alle drie studeerden in de universiteit van Luik.

De politie heeft een onderzoek begonnen.

— Men schryft uit Maestricht, 19 maart: » Een yselyk tooneel heeft hier heden langs heen de vaert plaats gehad.

» Een man, bevreesd voor de vraag tot echtscheiding door zyne vrouw gedaen en waer van het onderzoek heden moest beginnen, drong vruchteloos by haer aen om haer van gedacht te doen veranderen. Woedend over hare weigering, greep hy eenen hamer en verbrydele haer het achterdeel van den hoofdscheld. Haer vervolgens by het lyf vattende, wierp hy haer in de vaert en sprong er daarna zelf in.

» Op het noodgeschrei der vrouw, snelden de geburen ter hulp: maer het was te laet. Toen men den man optrok, had hy opgehouden te leven; de vrouw ademde nog, maer stierf weldra.

» Een der personen die ter hulp gesprongen was, is hyna het slagtoffer zyners zelfsoffering geweest. Zelf in de vaert gevallen, heeft men de meeste moeite gehad om er hem uit te trekken. »

— Men schryft uit Leuven: » Maendag avond waren de kalanten van het gesticht den *Café Moka*, te Thienen, ooggetuige van een beweynik tooneel dat, om in de repterlyke jaarboeken niet zeldzaam te wezen, noghans eenen ernstigen aerd ontleend aen den toestand der personen die er de helden van waren.

» By gevolg van omstandigheden die het al te lang zou wesen om hier op te halen, was er eenen twist ontstaan tusschen MM. J. Delporte, burgemeester van Thienen, en J. Michotte, grondeigenaar-teniente. De woordenwisselingen, eerst stil en bedaerd, werden allengskens langsom heviger. In het geweld van den twist heeft M. de burge-meester Delporte zynen tegenstaender vastgegrepen, is er veel gevat en op eenen kanapje geworpen. Aenstonds is by een der aanwezigen toegesprongen en heeft aen het gevecht een einde gesteld door de beide kampers te scheiden.

» Men kan nog niet voorzien welke de gevolgen dezer beweenswaardige gebeurtenis zullen wezen, noch ook tot hoeverre de ruchtbaarheid derzelve zich zal uitstrekken.

» Wy vernemen dat M. Julliaen Michotte, schepengelast met het bestuur der stadswerken te Thienen, met reeds verontwaardigd over de geweldadigheid waer van zyn broeder het slagtoffer is geweest, den dag zelven na dat dit

tooneel heeft plaats gehad zyn ontslag aen den koning ingezonden heeft.

» Men verzekert insgelyks dat M. Achille Gillain zyn ontslag ingezonden heeft van lid des weldadigheids-bu-reels, en dat M. Ed. Gillain niet lang zal wachten om ook het zyne van lid des Godshuis-besters in te dienen.

» Het schynt ook dat M. Julliaen Maes, het laetstgekozene raedslid, het voorbeeld dezer heeren zal volgen en den gemeente-raed verzwel zal zeggen. »

— Men verzekert dat het engelsch gouvernement op het punt is van eene bestelling van 400 duizend oorlogs-geweer te doen; de fabriekanten van alle landen zullen toegelaten zyn om tot die belangryke aanbesteding mede te dingen.

Deze wapens zyn meest bestemd om de leerten te ver-vullen welke in de wapen arsenalen der indische bezettin-gen voorgekomen zyn, by gevolg van den oorlog en de aldaer verrigte plunderingen.

Saxen komt ook te Luik eene kommande te doen van 20 duizend geweeren en karabynen.

— Eene kleine gemeente by Bordeaux (Drôme) heeft met groote letteren boven den ingang van zyn kerkhof doen schryven: *Hier begraaft men maer de doden die in de gemeente leven.*

Frankryk.

Parys, 21 maart.

De fransche *Moniteur* kondigt heden eene zeer belang-ryke tyding aen. Engeland, Rusland, Frankryk, Pruisen, Oostenryk en Sardinië zullen huanne afgeveerdigten benoemen om alle moeyelykheden der italiaensehe kwestie weg te ruimen. Een congres zal in eene onzijdige stad byeen komen; men spreekt van Brussel en van Genève, doch de stad is nog niet bepaeld.

Men leest in den *Moniteur*, wegens den oogenschouw van zondag laetst:

« De schoone houding der troepen, de rykheid en de verschillendheid van de uniformen der wacht, het gezamenlyk en de juistheid der bewegingen zyn het voorwerp geweest der algemeene bewondering.

» De Keizerin, nevens haer hebbende den keizerlyken prins, H. K. H. prinses Marie-Clotilde, en H. K. H. prinses Mathilde, woonde het defilé by van de hoogte des balkons der Militaire-School.

» HH. MM. zyn op huanne doortogt en binst den oogenschouw begroet geworden door de eenparige toejuchingen der troepen en des volks.

» De Keizer al de plaats verlatende die hy binst het voorby trekken der troepen gehouden had, en zich naer den kant der Ienabrug begevende, heeft aen de schild-wachten bevolen van de volksmenigte te laten naderen. Z. M. is onmiddelyk omringd geworden door eene ontel-bare menigte, die zich tot onder de voeten der peerden geworpen heeft, al roepende, met den hevigesten drift: *Leve de Keizer!* »

Na van den oogenschouw gesproken te hebben voegt de *Moniteur* er by:

« Na den oogenschouw, Huanne Majesteiten, Z. K. H. prins Napoleon, H. K. H. prinses Marie-Clotilde en H. K. H. prinses Mathilde hebben zich naer het paleis der Nyverheid begeben, alwaer de Orpheonisten huan tweede concert gaven.

Italiën.

Men schryft uit Roomen, 9 maart:

« De *Moniteur* heeft u gemeld dat er den 22 february van wege den Heiligen-Vader, door den Kardinael Antonelli eene nota gezonden is aen den franschen en aen den oostenrykschen gouverneur, ten einde de ontruiming der Pausselyke-Staten te vragen door de legers die dezelve bezetelden. Drie vergaderingen van Kardinaels hadden van te voren plaats gehad om de gepastheid en de bewoor-dingen dier nota te bepleiten. De meeningen, zegt men, zyn lang en hangende en zelfs verschillend geweest in het H. Kollegie, door den Paus in persoon voorgezeten. Eindelyk is er besloten geworden dat er eene vraag zou toegestuurd worden aen de beide kabinetten van Parys en Weenen, om een einde te stellen aen hetgeen men in Frankryk en in Engeland eenen buitenelegien toestand noemde, en te laten zien dat de Paus kon vergenoegen in de behoudenis der openbare rust.

» De vermeederling